

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

DONDERDAG 30 SEPTEMBER 1880

Smilde, 28 Sept. Jl. Zaterdag arriveerde in onze gemeente eene Zigeuner-familie, bestaande uit een paar echtgenooten met twee zoons, van welke de oudste ook eene vrouw bij zich had. De mannen waren gewapend met dikke, meer dan twee meter lange stokken; de vrouwen leidden de twee paarden. Op 't eene paard was een jongetje vastgebonden, dat zonder hoofdbedekking zich zeer op zijn gemak scheen te bevinden. Ook de zich bij hen bevindende beeren bestonden uit vader, moeder en kind. Alles was dus familie.

Naauwelijks was de politie van dit bezoek onderrigt, of ze spoedde zich op weg, doch bevond het gezelschap reeds gekampeerd in twee tenten aan de Witterweg.

Als hun verlangen gaven de menschen op, den volgende dag de reis naar Meppel te willen vervolgen. Vroegtijdig was de politie 's Zondagsmorgens dan ook reeds weer bij hen en geleide hen tot aan de Friesche Scheid. Bij 't logement van den heer *Wind* werd even halt gehouden en gemaaltijd: brood en wittebrood, gedoopt in kool en boonen. Den vrouwen werd door de mannen soms een brok toegeworpen.

't Was een vreemde optogt, zoo'n familie onder geleide der gewapende magt, de vrouwen deftig een pijpje rookend, terwijl ook het jongetje steeds sigaren vroeg van de nieuwsgierigen en sterk damppte.

't Bleek ons, dat de vreemdelingen zeer goed Duitsch verstonden en ook spraken en – dat ze even goed als de beste Nederlander het Schiedammer gebruikten, tot de vrouwen toe.

Voor al aan de zeer bezadigde leiding van onze politie *Hoogenberg* en *van der Lei* is het te danken, dat, niettegenstaande de begeleiding ook door eene groote menigte nieuwsgierigen, alles zoo flink, zoo ordelijk en zoo vlug van stapel liep.

Als dit nu dezelfde troep was, die voor eenigen tijd van Coevorden op Groningen marcheerde en daar naar Friesland werd gewezen, vragen we: waarom worden zulke lui direct niet weer de grenzen overgebracht? Ze bezorgen veel agenten handen vol werks en zijn ons land tot last.

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

VRIJDAG 1 OCTOBER 1880

Hoogersmilde, 30 Sept. Hedennacht zijn door een hond drie schapen verscheurd, toebehoorende aan den landbouwer *H. Blomsma* alhier. Men weet niet zeker aan wien het woeste dier behoort.

Smilde, 30 Sept. Eergister begaf zich eene zeventigjarige vrouw alhier naar 't veld, om, zooals ze zei, daar werk te verrigten. Aan de bureu verzocht ze nog 3 pond brood voor haar te laten halen, er bijvoegende, dat ze vroegtijdig thuis hoopte te komen. Wie 's avonds echter niet arriveerde, de oude vrouw niet, Was 't wonder, dat men ongerust over haar begon te worden? Een zoeken leidde tot niets. Gisteravond echter togen er meer op weg en werd een hoed gevonden in 't veld, welke hoed erkend werd voor die van de vermiste. Allerlei gedachten rezen bij de zoekenden, de geschiedenis werd nu nog raadselachtiger. Doch hoe en waar men zocht, men mogt niets ontdekken.

Wie schetst echter de verbazing van hen die nog neerzaten en gevolgtrekkingen maakten, de eene nog vreeselijker dan de andere, toen het vermiste oudje goed en wel zich aanmeldde en vertelde, dat zij een uitstapje maar den Witterweg gemaakt had, waar zij zoo lang gelogeed geweest was! Een algemeen gelach was 't einde der voor velen zoo bang geweest zijnde historie.

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

MAANDAG 4 OCTOBER 1880

Ingezonden stuk.

Aan de Directie van de Stoomboot-Maatschappij "Smilde."

Mogen eenige aandeelhouders het motief vernemen, waarom de commissarissen besloten hebben, de beste dienst (de avonddienst) te laten varen?

Het gerucht loopt, om het personeel der boot den winterslaap te doen genieten.

Het ongerief voor de reizigers en het nadeel dat daardoor de Maatschappij zal ondervonden, heeft ons doen besluiten, langs dezen weg de directie te verzoeken, op haar besluit terug te komen.

Smilde, 1 Oct. 1880.

Eenige aandeelhouders.